

Sygn. akt I Ns 167/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w G. I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marek Makowczenko
Protokolant:	st. sekr. sądowy Justyna Kurzynowska-Lubecka

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2017 r. w G. na rozprawie

sprawy z wniosku M. G.

z udziałem K. P. (1)

o podział majątku wspólnego

postanawia:

I. Dokonać podziału majątku wspólnego wnioskodawczyni M. G. oraz uczestnika K. P. (1) w ten sposób, że z wchodzących do majątku wspólnego składników w postaci:

1. spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w G. przy ul. (...), pozostającego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. wartości 157.250,00 zł,
2. kwoty 600 zł stanowiącej sumę uzyskaną za złomowanie samochodu osobowego S. (...),
3. samochodu osobowego R. (...) nr rej. (...) wartości 7.100,00 zł,
4. szafy, biurka i półki wiszącej w pokoju dziecięcym wartości 600 zł,
5. mebli kuchennych wartości 500 zł,
6. narożnika kuchennego ze stołem i dwoma krzesłami wartości 150 zł,
7. lodówki wartości 200 zł,
8. pralki wartości 100 zł,
9. szafy przesuwnej i półki wiszącej wartości 600 zł,
10. stołu z sześcioma krzesłami wartości 500 zł,
11. szafy, wieszaka, półki na buty z przedpokoju wartości 150 zł,
12. łóżka z dużego pokoju wartości 200 zł,

13. kina domowego wartości 250 zł,
14. kamery cyfrowej P. wartości 250 zł,
15. radiomagnetofonu J. wartości 50 zł,
16. drukarki C. wartości 70 zł,
17. komputera z nagrywką DVD marki L. z monitorem (...) marki L. wartości 500 zł,
18. stabilizatora napięcia (...) bez wartości,
19. komputera A. z monitorem (...) wartości 500 zł,
20. sokowirówki Z. wartości 50 zł,
21. miksera ręcznego bez wartości,
22. gofrownicy wartości 25 zł,
23. roweru marki G. wartości 400 zł,
24. szafki RTV wartości 50 zł,
25. zastawy stołowej (talerze małe i duże na 12 osób, miski, salaterki, kubki, szklanki, sztucce, dwie walizki sztucców ozdobnych) wartości 2000 zł,
26. biurka pod komputer wraz z krzesłem wartości 100 zł,
27. jednego łóżka dziecięcego wartości 100 zł,
28. czterech kół zapasowych wraz z oponami wykorzystywanych w samochodzie S. wartości 200 zł,
29. dwóch zegarków radio-budzik wartości 10 zł,
30. dywanu fioletowo-czarno-białego wartości 50 zł,
31. rolet okiennych wartości 100 zł,
32. gier komputerowych wartości 1.500 zł,
33. filmów DVD wartości 1000 zł,
34. czterech felg stalowych wykorzystywanych w samochodzie R. wartości 200 zł,
35. czterech kompletów pościeli wartości 400 zł,
36. sześciu dużych ręczników kąpielowych wartości 200 zł,
37. trzech kasków rowerowych wartości 100 zł,
38. dwóch kompletów kasków i gogli narciarskich wartości 200 zł,
39. dwóch rolek wartości 100 zł,
40. dwóch deskorolek wartości 150 zł,

41. trzech hulajnóg (dwie aluminiowe i jedna stalowa) wartości 150 zł,
42. trzech kompletów ochraniaczy (kolan, łokci, nadgarstków) wartości 60 zł,
43. trzech kompletów składających się z maski do nurkowania, rurki, płetw wartości 150 zł,
44. zabawek plażowych pompowanych (ryby, koła, materace, piłki, dwóch pontonów) oraz dwóch desek surfingowych wartości 500 zł,
45. dwóch drewnianych sanek, dwóch sanek plastikowych, czterech „jabłuszek”, dwóch sztuk „misek”, trzech sztuk pompowanych urządzeń do zjeżdżania, trzech sztuk łyżew dziecięcych wartości 500 zł,
46. różna elektrycznego P. S. wartości 100 zł,
47. dwóch szafek nocnych sosnowych wartości 200 zł,
48. komody niebieskiej z białym blatem (...) wartości 150 zł,
49. komody białej wartości 100 zł,
50. dwóch suszarek podsufitowych wartości 40 zł,
51. deseczek drewnianych wykonanych na wymiar balkonu wartości 100 zł,
52. suszarki elektrycznej wartości 10 zł,
53. żelazka elektrycznego P. wartości 100 zł,
54. namiotu poliestrowego trzyosobowego typu (...) wartości 300 zł,
55. namiotu poliestrowego trzyosobowego typu (...) srebrno-niebieskiego wartości 200 zł,
56. dwóch śpiworów dziecięcych puchowych typu kołdra (...) wartości 150 zł,
57. śpiwora puchowego typu mumia (...) wartości 150 zł,
58. kuchenki turystycznej, składanej, dwupalnikowej wartości 50 zł,
59. butli turystycznej, trzykilogramowej wartości 100 zł,
60. dwóch fotelików turystycznych, składanych wartości 50 zł,
61. stolika turystycznego, składanego wartości 50 zł,
62. czajnika elektrycznego 0,5 l. wartości 70 zł,
63. trzech patelni wartości 50 zł,
64. kwoty 301,61 zł znajdującej się na rachunku (...) nr (...) wnioskodawczyni w banku (...) SA,
65. kwoty 288,39 zł znajdującej się na rachunku (...) nr (...) uczestnika w (...) SA,
66. kwoty 28.773,00 zł znajdującej się na rachunku OFE (...) SA uczestnika,
67. kwoty 25.572,40 zł znajdującej się na subkoncie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wnioskodawczyni,

68. kwoty 36.481,27 zł znajdującej się na subkoncie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. uczestnika

przynależną na wyłączną własność wnioskodawczyni składniki wymienione pod pozycjami 1,2,4-12,14-17, 20-22,24,26-28,30-31,46-52,63,64,67 o łącznej wartości 189.019,01 zł oraz uczestnikowi składniki wymienione pod pozycjami 3,13,18,19,23,25,29,32-45,53-62,65,66,68 o łącznej wartości 82.232,66 zł.

II. Tytułem dopłaty oraz rozliczenia nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny zasądzić od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwotę 46.492,66 zł (czterdzieści sześć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt dwa tysiące 66/100 złotych), płatną w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia terminu płatności.

III. Nakazać uczestnikowi wydanie wnioskodawczyni spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu nr (...), położonego w G., przy ul. (...) w terminie 21 dni od dnia otrzymania dopłaty oraz nakazać stronom wzajemne wydanie przyznanych ruchomości.

IV. Oddalić wnioski w pozostałym zakresie.

V. Nakazać pobrać na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w G.) tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz opłaty sądowej od wnioskodawczyni oraz uczestnika kwoty po 2.108,24 zł (dwa tysiące sto osiem 24/100 złotych).

VI. Pozostałe koszty postępowania strony ponoszą we własnym zakresie.

SSR Marek Makowczenko

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. G. wnosila o dokonanie podziału majątku wspólnego nabytego w trakcie trwania małżeństwa z uczestnikiem K. P. (1) w skład którego wchodziło spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w G. przy ulicy (...) oraz wskazane we wniosku ruchomości.

W uzasadnieniu podnosiła, iż małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód, zaś majątek nie został jeszcze podzielony. Wnioskodawczyni domagała się przyznania spółdzielczego prawa do lokalu oraz części ruchomości. Ponadto domagała się rozliczenia nakładów jakie poniosła ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny.

Uczestnik K. P. (1) potwierdził, że do majątku wspólnego wchodziło spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w G. przy ulicy (...) oraz wskazane przez siebie ruchomości. Ponadto uczestnik domagał się rozliczenia nakładów jakie poniósł z majątku osobistego na majątek wspólny. Ponadto domagał się od wnioskodawczyni wydania ruchomości stanowiących jego majątek osobisty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni i uczestnik zawarli związek małżeński w dniu 29 września 2001r. w M.. Ze związku posiadają dwóch synów G. P. urodzonego dnia (...) oraz W. P. urodzonego (...)

(dowód: wyrok rozwodowy Sądu Okręgowego w O. k. 22, odpis aktu USC k. 41, z akt sprawy VI RC 562/10 Sądu Okręgowego w O. akty USC k. 7, 8, 9).

Przed zawarciem związku małżeńskiego wnioskodawczyni (z zawodu fizjoterapeuta) pracowała w Szpitalu w M.. Po zawarciu związku małżeńskiego wnioskodawczyni pracowała w Szkole w G.. Natomiast uczestnik (z zawodu nauczyciel) przed zawarciem związku małżeńskiego pracował w Szkole Specjalnej. Po zawarciu związku małżeńskiego natomiast pracował w Szkole Podstawowej w B..

Początkowo po zawarciu związku małżeńskiego strony mieszkały w mieszkaniu będącym własnością uczestnika położonym w G.. Po trzech miesiącach przeprowadzili się do M. do mieszkania rodziców wnioskodawczyni. Po

zakupie w dniu 2 lipca 2004r. spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu numer (...) położonego w G. przy ulicy (...) zamieszkali w nabytym lokalu. Środki na jego zakup pochodziły ze sprzedaży lokali mieszkalnych przez wnioskodawczynię oraz uczestnika, które stanowiły ich majątki odrębne, ze sprzedaży przez uczestnika samochodu F. (...), także stanowiącego jego majątek odrębny oraz z darowizn rodziców wnioskodawczyni.

(dowód: przesłuchanie stron k. 411 – 412, zeznania świadków E. G. k. 229 - 230, akty notarialne k. 15 – 19, z akt sprawy VI RC 562/10 Sąd Okręgowy w O. pismo uczestnika k.).

Pożycie stron początkowo układało się dobrze. Przed narodzeniem drugiego syna nastąpił kryzys we wzajemnych relacjach, który ostatecznie doprowadził do skonfliktowania małżonków. W dniu 19 marca 2010 roku wnioskodawczyni złożyła w Sądzie Okręgowym w O. pozew o rozwód. Wyrokiem z dnia 21 grudnia 2012 roku w sprawie VI RC 562/10 Sąd Okręgowy w O. rozwiązał przez rozwód małżeństwo wnioskodawczyni i uczestnika z winy obu stron. W orzeczeniu powierzono wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi obojgu rodzicom i ustalono miejsce zamieszkania dzieci przy matce. Zasądzono również od uczestnika alimenty w wysokości po 500 zł na rzecz każdego dziecka, łącznie po 1000 zł miesięcznie. W wyniku wywiezionej przez uczestnika apelacji Sąd Apelacyjny w Białymstoku w orzeczeniu z dnia 25 lutego 2014r. w sprawie I ACa 216/13 zmienił wyrok w ten sposób, że wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron powierzył wnioskodawczyni, ograniczając władzę rodzicielską uczestnika do prawa współdecydowania o kierunku kształcenia dzieci i sposobie ich leczenia oraz ustalił kontakty uczestnika z synami.

W chwili orzekania strony mieszkały razem w lokalu mieszkalnym numer (...) położonym w G. przy ulicy (...), które jak wskazano wyżej stanowi ich majątek małżeński. Wnioskodawczyni zatrudniona była w Szkole Policealnej im. H. C. w G. osiągając wynagrodzenie w wysokości około 2.600 zł netto miesięcznie plus wynagrodzenie za nadgodziny. Uczestnik pracował w Szkole Podstawowej w B. i osiągał dochód w wysokości około 3.500 zł netto miesięcznie plus dodatek wiejski w wysokości 200 zł. Strony w czasie postępowania w dalszym ciągu pozostawały w konflikcie, uczestnik składał zawiadomienia o popełnieniu przez wnioskodawczynię różnego rodzaju przestępstw. Wnioskodawczyni składała doniesienie o nękanii jej przez uczestnika. Syn stron G. P. w dniach 11 kwietnia 2016r. oraz 18 kwietnia 2016r. korzystał z konsultacji psychologicznej z powodu długotrwanie zaburzonych relacji z ojcem.

(dowód: przesłuchanie stron k. 411 – 412, zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 14, 396, pismo uczestnika do Prokuratury Rejonowej w G. k. 606-608, pismo wnioskodawczyni k. 623, zawiadomienie KPP k. 624, pismo uczestnika k. 583 – 587, Zaświadczenie k. 625, pismo KPP w G. k. 754, 771 z akt sprawy VI RC 562/10 Sądu Okręgowego w O. pozew k. 3 – 6, wyrok k. 564, uzasadnienie k. 573 – 577, apelacja uczestnika k. 583 – 591, wyrok Sądu Apelacyjnego k. 746, uzasadnienie k. 748 – 753, z akt sprawy 1Ds 1270/13 notatka urzędowa k. 1 , postanowienie k. 46, 52)

Sąd zważył, co następuje:

Sprawy o podział majątku wspólnego uregulowane zostały przez przepisy art. 566 i 567 kpc. Artykuł 567 § 3 kpc odsyła do przepisów o dziale spadków (art. 680 i następne kpc) te natomiast odsyłają do przepisów o zniesieniu współwłasności (art. 688 kpc w zw. z art. 617 i następne kpc). Jednym z zasadniczych obowiązków Sądu w tego rodzaju postępowaniu jest ustalenie składu majątku wspólnego małżonków (art. 684 kpc w zw. z art. 567 § 3 kpc). Punktem wyjścia do poczynienia tych ustaleń jest art. 31 krio stanowiący, że z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa obejmująca ich dorobek (wspólność ustawowa) oraz art. 32 § 1 krio, który podaje, iż dorobkiem małżonków są przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. W odniesieniu do postępowania o dział spadku, którego przepisy mają również zastosowanie w niniejszej sprawie, Sąd Najwyższy wyjaśnił, że stan spadku ustala się według chwili otwarcia spadku, zaś jego wartość według cen z chwili dokonania działu (Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 1968r , III CZP 12/69 zawierająca wytyczne wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej w sprawach o dział spadku obejmującego gospodarstwo rolne, OSNCP 1970, poz. 39, część III, orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 27 września 1974r. III CZP 58/74, OSNCP 1975, poz. 90).

Opisana zasada „znajduje pełne zastosowanie w postępowaniu o podział majątku wspólnego małżonków (art. 1035 i nast. k . c. w zw. z art. 46 kro)” (A. Zieliński Postępowanie o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1992r. , str. 44). Sprawa o podział majątku dotyczy zatem składu majątku na chwilę ustania wspólności majątkowej. W realiach niniejszej sprawy jest to dzień uprawomocnienia się wyroku rozwodowego (25 lutego 2014r.). Natomiast przedmiotem postępowania, co należy podkreślić nie jest rozliczenie wszystkich składników czy środków finansowych, które kiedykolwiek wchodziły do majątku w czasie trwania związku małżeńskiego.

W przedmiotowej sprawie poza sporem było, że do majątku wspólnego wchodziło własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego numer (...), położonego w G. przy ulicy (...) pozostające w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. (zaświadczenie k. 10, akt notarialny k. 17).

Do majątku wspólnego wchodziły także ruchomości w postaci: kwoty 600 zł stanowiącej sumę uzyskaną za złomowanie samochodu osobowego S. (...), samochodu osobowego R. (...) nr rej. (...) wartości 7.100,00 zł, szafy, biurka i półki wiszącej w pokoju dziecięcym wartości 600 zł, mebli kuchennych wartości 500 zł, narożnika kuchennego ze stołem i dwoma krzesłami wartości 150 zł, lodówki wartości 200 zł, pralki wartości 100 zł, szafy przesuwnej i półki wiszącej wartości 600 zł, stołu z sześcioma krzesłami wartości 500 zł, szafy, wieszaka, półki na buty z przedpokoju wartości 150 zł, łóżka z dużego pokoju wartości 200 zł, kina domowego wartości 250 zł, kamery cyfrowej P. wartości 250 zł, radiomagnetofonu J. wartości 50 zł, drukarki C. wartości 70 zł, komputera z nagrywką DVD marki L. z monitorem (...) marki L. wartości 500 zł, stabilizatora napięcia (...) bez wartości, komputera A. z monitorem (...) wartości 500 zł, sokowirówki Z. wartości 50 zł, miksera ręcznego bez wartości, gofrownicy wartości 25 zł, roweru marki G. wartości 400 zł, szafki RTV wartości 50 zł, zastawy stołowej (talerze małe i duże na 12 osób, miski, salaterki, kubki, szklanki, sztucce, dwie walizki sztucców ozdobnych) wartości 2000 zł, biurka pod komputer wraz z krzesłem wartości 100 zł, jednego łóżka dziecięcego wartości 100 zł, czterech kół zapasowych wraz z oponami wykorzystywanych w samochodzie S. wartości 200 zł, dwóch zegarków radio-budzik wartości 10 zł, dywanu fioletowo-czarno-białego wartości 50 zł, rolet okiennych wartości 100 zł, gier komputerowych wartości 1.500 zł, filmów DVD wartości 1000 zł, czterech felg stalowych wykorzystywanych w samochodzie R. wartości 200 zł, czterech kompletów pościeli wartości 400 zł, sześciu dużych ręczników kąpielowych wartości 200 zł, trzech kasków rowerowych wartości 100 zł, dwóch kompletów kasków i gogli narciarskich wartości 200 zł, dwóch rolek wartości 100 zł, dwóch deskorolek wartości 150 zł, trzech hulajnóg (dwie aluminiowe i jedna stalowa) wartości 150 zł, trzech kompletów ochraniaczy (kolan, łokci, nadgarstków) wartości 60 zł, trzech kompletów składających się z maski do nurkowania, rurki, płetw wartości 150 zł, zabawek plażowych pompowanych (ryby, koła, materace, piłki, dwóch pontonów) oraz dwóch desek surfingowych wartości 500 zł, dwóch drewnianych sanek, dwóch sanek plastikowych, czterech „jabłuszek”, dwóch sztuk „misek”, trzech sztuk pompowanych urządzeń do zjeżdżania, trzech sztuk łyżew dziecięcych wartości 500 zł, różna elektrycznego P. S. wartości 100 zł, dwóch szafek nocnych sosnowych wartości 200 zł, komody niebieskiej z blatem (...) wartości 150 zł, komody białej wartości 100 zł, dwóch suszarek podsufitowych wartości 40 zł, deseczek drewnianych wykonanych na wymiar balkonu wartości 100 zł, suszarki elektrycznej wartości 10 zł, żelazka elektrycznego P. wartości 100 zł, namiotu poliestrowego trzyosobowego typu (...) wartości 300 zł, namiotu poliestrowego trzyosobowego typu (...) srebrno-niebieskiego wartości 200 zł, dwóch śpiworów dziecięcych puchowych typu kołdra (...) wartości 150 zł, śpiwora puchowego typu mumia (...) wartości 150 zł, kuchenki turystycznej, składanej, dwupalnikowej wartości 50 zł, butli turystycznej, trzykilogramowej wartości 100 zł, dwóch fotelików turystycznych, składanych wartości 50 zł, stolika turystycznego, składanego wartości 50 zł, czajnika elektrycznego 0,5 l. wartości 70 zł, trzech patelni wartości 50 zł, kwoty 301,61 zł znajdującej się na rachunku (...) nr (...) wnioskodawczyni w banku (...) SA, kwoty 288,39 zł znajdującej się na rachunku (...) nr (...) uczestnika w (...) SA, kwoty 28.773,00 zł znajdującej się na rachunku OFE (...) SA uczestnika, kwoty 25.572,40 zł znajdującej się na subkoncie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wnioskodawczyni, kwoty 36.481,27 zł znajdującej się na subkoncie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G..

Ustalając przedstawiony skład majątku wspólnego Sąd przede wszystkim oparł się na zgodnych stanowiskach samych stron oraz przedstawionych przez nich dowodach, dokumentach i informacjach uzyskanych przez Sąd z banków i

innych instytucji (k. 4, 5, 29 – 32, 38 – 40, 59 – 63, 65 – 68, 82 – 83, 251 – 252, 277, 296 – 299, 316 -328, 332 – 333, 337 – 340, 648 – 650, 6879 – 6885, 733 – 735, 758, 767 – 768, karta informacyjna pojazdu k. 20, 45, zdjęcia k. 46 – 50, certyfikat polisy OC k. 21, dowód ze złomowania k. 86, pismo Banku (...) S.A. k. 196, pismo banku (...) S.A. k. 286, pismo (...) S.A. k. 717, pismo ZUS k. 728, 730).

Spór pomiędzy stronami dotyczył niektórych ruchomości.

Wnioskodawczyni jako składnik majątku wymieniała początkowo szafę przesuwaną i półkę wiszącą (k. 4).

Uczestnik potwierdził w piśmie procesowym stanowiącym odpowiedź na wniosek, że strony posiadały taki składnik majątku (k. 29).

Później wnioskodawczyni wskazywała, że szafa jest ujęta jako element stały mieszkania (k. 733).

Wskazać należy, że w postępowaniu, co będzie omówione później, wypowiadali się biegli z zakresu szacowania wartości nieruchomości (k. 90 – 114, 428 – 470), którzy w opiniach dotyczących ustalenia wartości spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nie wymienili szafy przesuwnej jako składnika, który w ramach wyceny był także brany pod uwagę. W tej sytuacji należało osobno wskazać ten składnik jako majątek wspólny, zgodnie zresztą z bezspornym początkowo stanowiskiem stron.

Wnioskodawczyni domagała się także uwzględnienia w podziale majątku kwoty 8.644,01 zł znajdującej się na rachunku w (...) S.A., którego współwłaścicielem był uczestnik (k. 515).

Uczestnik oponował wnioskowi (k. 353). Podawał, że nigdy nie korzystał z tego rachunku, wszelkie wpłaty i wypłaty to pieniądze jego matki, co miało ułatwić postępowanie na wypadek śmierci.

W tym zakresie Sąd ustalił, że jak wynika z pisma (...) S.A. na rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym S. z (...) w PLN numer (...) na dzień ustania wspólności małżeńskiej znajdowała się kwota 8.644,01 zł (k. 286). Współwłaścicielem rachunku był uczestnik. Z zeznań matki uczestnika – M. P. wynika, że po śmierci męża zrobiła uczestnika współwłaścicielem rachunku. Nigdy natomiast uczestnik nie wpłacał tam ani nie wypłacał jakichkolwiek środków. Wpływała tam jedynie emerytura świadka (k. 348v – 349).

W tych okolicznościach nie można było przyjąć aby środki znajdujące się na wskazanym rachunku stanowiły majątek wspólny stron. Wnioskodawczyni skutecznie nie zakwestionowała zeznań świadka. Żaden dowód natomiast nie wskazuje aby M. P. swoją czynnością objęła również wnioskodawczynię.

Wnioskodawczyni jako składnik majątku wskazywała drukarkę E. (k. 39).

Uczestnik zaprzeczał temu i podawał, że stanowi ona własność jego matki i została pożyczona do pracy (k. 62).

W tym zakresie wnioskodawczyni nie przejawiała inicjatywy dowodowej. „Od 1 lipca 1996r. to strony obowiązane są do przedstawienia dowodów i dawania wyjaśnień w przedmiocie postępowania, zgodnie z prawdą, bez zatajania niczego. Nie zwalnia to jednak sądu od obowiązku udzielania uczestnikom, nie reprezentowanym przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego czy adwokata, wskazówek co do czynności procesowych i ich skutków (art. 5 k.p.c.). Niemniej jednak nie można powołanej normy prawnej interpretować zbyt szeroko i nakładać na sąd obowiązku przejawiania większej aktywności w sprawie niż to czynią najbardziej zainteresowani, czyli uczestnicy”. (A. K., J. K. Współwłasność jako szczególna forma własności, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 2000, str. 192-193).

Mając powyższe na uwadze nie można było przyjąć aby drukarka stanowiła składnik majątku wspólnego stron.

Wnioskodawczyni jako składnik majątku wspólnego wskazywała koła zapasowe do samochodu R. (...) wartości 600 zł (k. 39).

W tym zakresie uczestnik wskazywał, że do majątku wspólnego wchodziły jedynie cztery stalowe felgi wartości po 50 zł albowiem opony zakupione zostały już po prawomocnym orzeczeniu rozwodu (k. 67). W tych okolicznościach skoro opony zakupione zostały po rozwodzie na co wskazuje faktura VAT z dnia 4 kwietnia 2014r. (k. 36) to nie weszły one do majątku wspólnego i podziałowi podlegają cztery stalowe felgi.

Uczestnik natomiast jako składnik majątku wskazał biżuterię srebrną z bursztynem wartości około 700 zł (k. 30).

Wnioskodawczyni podawała, że stanowi ona jej majątek osobisty (k. 38, 326). Utrzymywała także, że jest ona prezentem otrzymanym od męża (k. 733v).

Uczestnik oponował temu stanowisku (k. 61, 733v).

Uczestnik jako składnik majątku podawał również biżuterię złotą wartości około 2.000 zł (k. 30). Utrzymywał, że biżuterię w części otrzymał od swoich rodziców lub zakupił ze środków własnych przed ślubem (k. 297). W części natomiast została zakupiona wspólnie z wnioskodawczynią jako lokata kapitału (k. 733v). Uczestnik podawał w piśmie z dnia 22 lipca 2014r., że „komplet złotych obrączek gładkich produkcji radzieckiej stanowił prezent od moich (...) jeszcze przed ślubem stron, na zakończenie studiów w czerwcu 1992r. , jak łańcuszek złoty z zawieszka – pękate serduszko w złotym kole” (k. 61).

Wnioskodawczyni podawała, że biżuteria nie stanowiła lokaty kapitału, lecz stanowiła jej majątek osobisty i nie podlegała podziałowi (k. 326).

W zakresie tych składników Sąd miał na uwadze, że wskazywana przez uczestnika biżuteria w części pochodząca od rodziców uczestnika oraz zakupiona przez niego przed zawarciem związku małżeńskiego nie stanowiła majątku wspólnego i nie mogła być w niniejszej sprawie przedmiotem podziału. Natomiast uwzględniając, że tylko jej część została nabyta po zawarciu związku małżeńskiego i mając na uwadze charakter tych przedmiotów oraz podaną wartość przyjąć należało, że stanowią majątek osobisty wnioskodawczyni (art. 33 pkt 4 krio). Należy mieć na uwadze, że inicjatywa dowodowa spoczywała w tym zakresie na twierdzącym uczestniku nie zaś na zaprzeczającej wnioskodawczyni. Jednak w tym zakresie uczestnik nie wykazał inicjatywy dowodowej.

Uczestnik jako składnik majątku podawał gry komputerowe (k. 30).

Wnioskodawczyni wskazywała, że stanowią one własność dzieci (k. 39, 327).

Uczestnik oponował temu. Podawał on, że z gier korzystały nie tylko dzieci ale także strony (k. 61).

W tym zakresie wnioskodawczyni nie wykazała inicjatywy dowodowej aby wykazać, że składnik ten stanowił jedynie własność dzieci, szczególnie gdy zaprzeczał temu uczestnik i wskazywał, że wszyscy z nich korzystali. Mając to na uwadze należało ustalić, że gry komputerowe stanowiły majątek wspólny.

Uczestnik jako składnik majątku wspólnego wskazywał dwa łóżka dziecięce i dywan wartości 800 zł (k. 30).

Wnioskodawczyni podawała, że jedno z łóżek było pożyczone od A. M. natomiast dywan w pokoju dziecięcym został nabyty przez wnioskodawczynię przed zawarciem związku małżeńskiego (k. 38).

Okoliczność pożyczania łóżka była przedmiotem postępowania przygotowawczego z uwagi na doniesienie złożone przez uczestnika. W sprawie 1 Ds. 1270/13 słuchana w charakterze świadka siostra wnioskodawczyni A. M. potwierdziła, że pożyczyła jedno łóżko dziecięce po swojej córce, które zostało jej zwrócone (z akt sprawy 1 Ds. 1270/13 k. 39v). Sprawa zakończyła się umorzeniem wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (z akt sprawy 1 Ds. 1270/13 k. 46, 52).

W tych okolicznościach nie można było przyjąć aby uczestnik wykazał, że do majątku wspólnego wchodziły dwa łóżka oraz dywan.

Nie było natomiast sporu, że majątek wspólny stanowi jedno łóżko i taki składnik Sąd ustalił.

Uczestnik jako składnik majątku wspólnego wskazywał cztery dywany wartości 600 zł (k. 30).

Wnioskodawczyni potwierdziła, że majątek wspólny stanowi jeden dywan fioletowo – czarno – biały wartości 50 zł oraz podała, że pozostałe zostały nabyte przez nią przed zawarciem związku małżeńskiego (k. 39).

Uczestnik nie wykazał inicjatywy dowodowej zatem należało, zgodnie ze wskazanymi wyżej regułami ustalić, że do majątku wspólnego podlegającego podziałowi wchodzi opisany już dywan.

Uczestnik jako składnik wymieniał także zastawę stołową, naczynia, garnki i sztuce o łącznej wartości 2.000 zł (k. 30). W piśmie procesowym z dnia 22 lipca 2014r. uczestnik sprecyzował, że w skład zastawy wchodzi również: „wszelkie miski, salaterki, kubki, spodki, sztuce, szklanki i 2 walizki sztuców ozdobnych (prezent ślubny stron)” (k. 62).

Wnioskodawczyni potwierdziła natomiast, że zastawa stołowa to talerze małe i duże na 12 osób oraz sztuce i zgodziła się z wartością tego składnika (k. 38). Jednocześnie podniosła, że trzy garnki zostały przez nią nabyte przed zawarciem związku małżeńskiego i stanowią jej majątek odrębny.

W tych okolicznościach zgodnie z przedstawionymi wyżej regułami należało przyjąć, co pozostawało bezsporne, że majątek wspólny stanowi zastawa stołowa składająca się z talerzy małych i dużych na 12 osób, misek, szklanek, sztuców, dwóch walizek sztuców ozdobnych wartości 2.000 zł.

Uczestnik jako składnik majątku wspólnego wskazywał klocki L. wartości 6.000 zł wnosząc jednocześnie aby składnik ten przypadł wnioskodawczyni (k. 60). Podawał on, że zakupy klocków były traktowane jako lokata kapitału.

Wnioskodawczyni podawała, że klocki stanowiły prezenty dla dzieci i nie wchodzi do majątku wspólnego oraz kwestionowała wskazaną wartość (k. 82).

W tym zakresie Sąd oparł się na twierdzeniach samego uczestnika zawartych w piśmie procesowym z dnia 4 października 2010r. w sprawie rozwodowej. W piśmie tym uczestnik wskazywał: „starszy syn G. otrzymuje w M. drogie zabawki (duże zestawy klocków L.)” (z akt sprawy Sądu Okręgowego w O. VI Rc 562/10 k. 242).

W odpowiedzi wnioskodawczyni również w sprawie rozwodowej w piśmie procesowym z dnia 28 listopada 2011r. zaprzeczyła, że „dzieci są przekupywane zabawkami” (z akt sprawy Sądu Okręgowego w O. VI Rc 562/10 k. 269).

W piśmie procesowym z dnia 29 grudnia 2011r. uczestnik podtrzymał swoje stanowisko w tym zakresie i podał: „oto, jakie zakupy zabawek wykonała Małżonka:

18.05.2011 – gra L. (...) – w G. – 89 zł

10.06.2011 – L. – w M. – 115 zł

24.06.2011 – zabawki (Lego) – w K. – 179 zł

30.06.2011 – L. (...) – w O. – 399,99 zł

12.07.2011 – zabawki – w G. – 59,95 zł

23.08.2011 – zabawki – w G. – 149,90 zł” (z akt sprawy Sądu Okręgowego w O. VI Rc 562/10 k. 298).

W czasie sprawy rozwodowej zatem klocki L. według uczestnika stanowiły prezent dla dzieci jako próba ich przekupienia. Na potrzeby tej sprawy natomiast uczestnik wskazywał iż jest to lokata kapitału. W tych okolicznościach Sąd podzielił stanowisko uczestnika, które wyrażał w innej sprawie nie związanej z podziałem majątku, jest ono

również całkowicie zgodne ze stanowiskiem wnioskodawczynie w tej sprawie. Klocki L. nie stanowiły majątku wspólnego skoro zostały zakupione jako prezenty dzieciom stron.

Uczestnik domagał się także rozliczenia w podziale majątku kwot jakie wnioskodawczynie wpłacała na rachunek bankowy swojej matki (k. 296, 355). Podawał on, że wnioskodawczynie zarobki ze Szkoły Policealnej przelewała na rachunek swojej matki E. G., czym uszczupliła majątek wspólny o kilka lub kilkanaście tysięcy złotych. Środki te natomiast stanowiły majątek wspólny (k. 355).

Wnioskodawczynie słuchana jako strona podała, że w czasie trwania związku małżeńskiego pożyczyła pieniądze swojej matce ale zostały one zwrócone (k. 411v).

Zgodnie z tym, co wskazano już wcześniej w sprawie o podział majątku wspólnego Sąd nie dokonuje ani ocen ani rozliczeń dokonywanych przez małżonków operacji finansowych w czasie trwania związku małżeńskiego. Sprawa o podział majątku nie jest tożsama z jakimkolwiek bilansem.

Oczywiście inną kwestią jest gromadzenie środków stanowiących majątek wspólny przez jednego z małżonków i jeśli w chwili ustania wspólności ustawowej środki w dalszym ciągu są to stanowią majątek wspólny podlegający podziałowi w ramach postępowania.

Na wniosek uczestnika Sąd zwrócił się do wskazanego przez niego banku i z uzyskanego w odpowiedzi pisma Banku (...) S.A. z dnia 22 stycznia 2015r. wynika, że wskazany rachunek nie należy do wnioskodawczynie (k. 188).

Z pisma Dyrektora Szkoły Policealnej im. H. C. (2) w G. z dnia 6 lipca 2016r. wynika, że wynagrodzenie wnioskodawczynie było wypłacane na rachunek numer (...) 1130 0000 0530 8500 Banku (...) S.A. (k. 550). Jak wynika z pisma z dnia 26 stycznia 2015r. ówczesnego Banku (...) S.A. wnioskodawczynie posiadała rachunek (...) właśnie o numerze (...) (k. 196). Brak zatem jakichkolwiek dowodów, że wnioskodawczynie w czasie trwania związku małżeńskiego swoje wynagrodzenie przekazywała na inny niż swój rachunek. Natomiast środki znajdujące się na tym rachunku w chwili ustania wspólności małżeńskiej weszły do majątku wspólnego i były przedmiotem postępowania.

Na zawiadomienie uczestnika toczyło się postępowanie karne i jak wynika z pismo KPP w G. z dnia 31 sierpnia 2017r. zakończyło się odmową wszczęcia postępowania sprawdzającego (k. 771). W wyniku wniesionego zażalenia orzeczenie to utrzymano w mocy (sprawa II Kp 234/17).

Nic w tych realiach nie mogło wnieść do sprawy przesłuchanie jako świadka osoby sporządzającej odpowiedz w imieniu pracodawcy wnioskodawczynie.

Brak jest jakichkolwiek podstaw dowodowych do przyjęcia aby wnioskodawczynie faktycznie swoje wynagrodzenie stanowiące majątek wspólny wpłacała na rachunek swojej matki.

Uczestnik jako składniki majątku wskazywał również trzy encyklopedyczne wydania wydawnictwa (...) `s D. o tytułach „Jak to jest”, „ABC przyrody” „Co? Gdzie? Kiedy? Zdarzenia, które zmieniły świat” (k. 680).

Wnioskodawczynie podała, że przed ślubem była członkiem klubu (...) `s D. i wówczas nabyła te książki (k. 735).

W tym zakresie uczestnik nie wykazał inicjatywy dowodowej pomimo, że wobec zaprzeczeń wnioskodawczynie to na nim obowiązek taki spoczywał. Wobec powyższego nie można było uznać aby wymienione składniki stanowiły majątek wspólny.

Uczestnik jako składnik majątku wspólnego wskazywał dwie półki stojące białe w wysokości około 2 metrów wartości po około 100 zł każda (k. 742).

Wnioskodawczynie podała, że półki stanowią jej majątek odrębny albowiem zostały zakupione przez nią przed zawarciem związku małżeńskiego (k. 751).

Wobec braku inicjatywy dowodowej w tym zakresie uczestnika nie można było przyjąć aby wskazane półki stanowiły majątek wspólny.

Uczestnik jako składnik majątku wspólnego wskazywał dwie nowe patelnie T. E. z pokrywami szklanymi (k. 762).

Wnioskodawczyni zaprzeczyła aby przedmioty takie stanowiły majątek wspólny albowiem strony takich patelni w czasie trwania związku małżeńskiego nie posiadały (k. 768).

W tym przypadku również brak bierność dowodowa uczestnika nie pozwoliła na przyjęcie wskazanych składników jako składnik majątku wspólnego.

Sąd zgodnie z wnioskami stron zwracał się także do banków w celu ustalenia posiadanych przez strony środków w chwili ustania wspólności małżeńskiej. W przypadku ustalenia takich środków były one uwzględniane w podziale majątku (co wskazano wyżej). W pisemnych odpowiedziach natomiast takie banki jak Bank (...) w M., Bank (...) S.A., Bank (...) S.A. wskazały, że strony nie posiadały rachunków oszczędnościowych, oszczędnościowo – rozliczeniowych oraz lokat (k. 189, 195, 377).

Wartość poszczególnych składników majątku wspólnego stanowiących ruchomości została w sprawie ustalona na podstawie zgodnych twierdzeń stron (k. 4, 5, 29 – 32, 38 – 40, 59 – 63, 65 – 68, 251 – 252, 277, 296 – 299, 316 -328, 332 – 333, 337 – 340, 648 – 650, 6879 – 685, 733 – 735, 758, 767 – 768). W sytuacji natomiast gdy stanowiska stron nie były zgodne Sąd przyjmował niższą ze wskazanych wartości, oczywiście bez względu która strona jaką wartość podawała. W tej sytuacji bowiem Sąd przyjmował, że niższa wartość jest bezsporna. Strona, która podawała wyższą winna była wykazać inicjatywę dowodową.

W przypadku natomiast własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego numer (...), położonego w G. przy ulicy (...) pozostające w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. w sprawie wypowiedali się biegli z zakresu szacowania wartości nieruchomości.

W swojej opinii biegła K. P. (2) wskazała wartość spółdzielczego własnościowego prawa na kwotę 157.250 zł (k. 90 – 114, 329 – 330, 594).

Opinia nie była kwestionowana przez wnioskodawczynię (k. 127).

Uczestnik natomiast podnosił, że w sposób rażąco zaniża jego wartość rynkową (k. 149v).

Następnie w sprawie wypowiedali się biegły W. F., który ustalił wartość spółdzielczego prawa na kwotę zbliżoną w wysokości 155.500 zł (k. 428 – 470, 520).

Wnioskodawczyni nie kwestionowała opinii biegłego (k. 481).

Uczestnik natomiast podnosił, że dokonana wycena jest zaniżona (k. 481).

W piśmie z dnia 21 stycznia 2015r. Urząd Skarbowy w G. wskazał, że wartość lokali mieszkalnych położonych w G. przy ulicy (...) kształtują się od (...) do 3406 zł za m² (k. 193).

Sąd dokonał oceny zarówno opinii obu biegłych jak i pisma Urzędu Skarbowego. Przede wszystkim należy wskazać, że spółdzielcze własnościowe prawo dotyczy lokalu o powierzchni użytkowej 62,70 m² (k. 10). W przeciwieństwie do danych z pisma Urzędu Skarbowego opinie biegłych odnoszą się do konkretnego spółdzielczego prawa i uwzględniają jego położenie, wielkość, stan techniczny oraz wyposażenie. Biegli porównują transakcje i osiągnięte faktyczne ceny rynkowe, nie posługują się cenami ofertowymi. W ocenie Sądu opinia biegłej K. P. (2) jest obszerna, przejrzysta i wyczerpująca. Biegły w sposób logiczny wskazuje sposób ustalenia wartości. Opisuje transakcje porównawcze, które nie były kwestionowane przez strony. Nadto ustalona wartość jest zbliżona do wartości podawanych przez Urząd Skarbowy. Przy czym należy mieć na uwadze, co wskazywała biegła, że najwyższą wartość osiągają lokale do 50 m². W

tych okolicznościach opinia tej biegłej została w całości podzielona przez Sąd i wartość spółdzielczego własnościowego prawa została ustalona na kwotę 157.250 zł. Podkreślić jednocześnie należy, że pnia drugiego biegłego wskazała bardzo przybliżoną wartość.

Sposób podziału majątku wspólnego regulowany jest zgodnie z art. 46 krio przez przepisy o dziale spadku, które na podstawie art. 1035 kc odsyłają do przepisów o współwłasności. W sprawie ani wnioskodawczyni ani uczestnik nie wnosili aby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej (art. 211 kc). W tej sytuacji zgodnie z art. 212 § 2 kc nastąpić powinien on przez przyznanie całej rzeczy jednemu współwłaścicielowi.

W toku postępowania wnioskodawczyni konsekwentnie wskazywała aby własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu zostało przyznane jej.

Uczestnik natomiast wnosił o sprzedaż tego prawa „na wolnym rynku” (k. 195, 355).

W tym zakresie Sąd miał na uwadze, że w chwili orzekania strony wraz z dwójką małoletnich dzieci zamieszkiwały w lokalu numer (...) przy ulicy (...). W wyroku rozwodowym wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi powierzono matce i ustalono miejsce zamieszkania małoletnich przy matce (z akt sprawy VI RC 562/10 Sądu Okręgowego w O. wyrok k. 564, wyrok Sądu Apelacyjnego k. 746). Sprzedaż zamieszkałego przez nich lokalu musiało by się łączyć z jego opuszczeniem i wydaniem nabywcy. Z tego powodu składnik w postaci spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w G. przy ul. (...), pozostającego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. wartości należało przyznać wnioskodawczyni. Jest to zgodne w zasadzie ze stanowiskiem także uczestnika, który w piśmie procesowym z dnia 22 lipca 2014r. pisał: „aby zminimalizować u Dzieci stron poczucie utraty rzeczy, do których przywykli oraz uniemożliwić wnioskodawczyni wytwarzanie u Chłopców stron poczucia, że „ograbiam” wspólne mieszkanie – pragnę pozostawić jak najwięcej przedmiotów codziennego użytku, do których przywykli” (k. 61). Nadto uczestnik w tym zakresie podnosił, że jest w stanie opuścić mieszkanie w terminie 21 dni po otrzymaniu całej dopłaty od wnioskodawczyni (k. 673).

W przypadku pozostałych składników decydujące było stanowisko samych stron postępowania (k. 2v, 4, 5, 14v, 29 – 32, 38 – 40, 59 – 63, 65 – 68, 82 – 83, 251 – 252, 277, 296 – 299, 316 -328, 332 – 333, 337 – 340, 648 – 650, 6879 – 685, 733 – 735, 758, 767 – 768,).

Jednocześnie jednak Sąd miał na uwadze obecny sposób korzystania oraz przeznaczenie poszczególnych składników, wzajemne funkcjonalne powiązanie rzeczy, stopień przywiązanie stron do poszczególnych składników, a nawet okoliczność przez kogo został dany składnik zgłoszony.

Mając to na uwadze należało przyznać wnioskodawczyni, oprócz wymienionego już własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu, składniki w postaci: kwoty 600 zł stanowiącej sumę uzyskaną za złomowanie samochodu osobowego S. (...), szafy, biurka i półki wiszącej w pokoju dziecięcym wartości 600 zł, mebli kuchennych wartości 500 zł, narożnika kuchennego ze stołem i dwoma krzesłami wartości 150 zł, lodówki wartości 200 zł, pralki wartości 100 zł, szafy przesuwnej i półki wiszącej wartości 600 zł, stołu z sześcioma krzesłami wartości 500 zł, szafy, wieszaka, półki na buty z przedpokoju wartości 150 zł, łóżka z dużego pokoju wartości 200 zł, kamery cyfrowej P. wartości 250 zł, radiomagnetofonu J. wartości 50 zł, drukarki C. wartości 70 zł, komputera z nagrywarką DVD marki L. z monitorem (...) marki L. wartości 500 zł, sokowirówki Z. wartości 50 zł, miksera ręcznego bez wartości, gofrownicy wartości 25 zł, szafki RTV wartości 50 zł, biurka pod komputer wraz z krzesłem wartości 100 zł, jednego łóżka dziecięcego wartości 100 zł, czterech kół zapasowych wraz z oponami wykorzystywanych w samochodzie S. wartości 200 zł, dywanu fioletowo-czarno-białego wartości 50 zł, rolet okiennych wartości 100 zł, różna elektrycznego P. S. wartości 100 zł, dwóch szafek nocnych sosnowych wartości 200 zł, komody niebieskiej z białym (...) wartości 150 zł, komody białej wartości 100 zł, dwóch suszarek podsufitowych wartości 40 zł, deseczek drewnianych wykonanych na wymiar balkonu wartości 100 zł, suszarki elektrycznej wartości 10 zł, trzech patelni wartości 50 zł, kwoty 301,61 zł znajdującej się na rachunku (...) nr (...) wnioskodawczyni w banku (...) SA, kwoty 25.572,40 zł znajdującej się na subkoncie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wnioskodawczyni.

Wnioskodawczyni wobec powyższego otrzymała po zsumowaniu majątek wspólny o wartości 189.019,01 zł.

Uczestnikowi należało natomiast przyznać składniki majątkowe w postaci: samochodu osobowego R. (...) nr rej. (...) wartości 7.100,00 zł, kina domowego wartości 250 zł, stabilizatora napięcia (...) bez wartości, komputera A. z monitorem (...) wartości 500 zł, roweru marki G. wartości 400 zł, zastawy stołowej (talerze małe i duże na 12 osób, miski, salaterki, kubki, szklanki, sztucce, dwie walizki sztucców ozdobnych) wartości 2000 zł, dwóch zegarków radio-budzik wartości 10 zł, gier komputerowych wartości 1.500 zł, filmów DVD wartości 1000 zł, czterech felg stalowych wykorzystywanych w samochodzie R. wartości 200 zł, czterech kompletów pościeli wartości 400 zł, sześciu dużych ręczników kąpielowych wartości 200 zł, trzech kasków rowerowych wartości 100 zł, dwóch kompletów kasków i gogli narciarskich wartości 200 zł, dwóch rolek wartości 100 zł,

dwóch deskorolek wartości 150 zł, trzech hulajnóg (dwie aluminiowe i jedna stalowa) wartości 150 zł, trzech kompletów ochraniaczy (kolan, łokci, nadgarstków) wartości 60 zł, trzech kompletów składających się z maski do nurkowania, rurki, płetw wartości 150 zł, zabawek plażowych pompowanych (ryby, koła, materace, piłki, dwóch pontonów) oraz dwóch desek surfingowych wartości 500 zł, dwóch drewnianych sanek, dwóch sanek plastikowych, czterech „jabłuszek”, dwóch sztuk „misek”, trzech sztuk pompowanych urządzeń do zjeżdżania, trzech sztuk łyżew dziecięcych wartości 500 zł żelazka elektrycznego P. wartości 100 zł,

namiotu poliestrowego trzyosobowego typu (...) wartości 300 zł, namiotu poliestrowego trzyosobowego typu (...) srebrno-niebieskiego wartości 200 zł, dwóch śpiworów dziecięcych puchowych typu kołdra (...) wartości 150 zł, śpiwora puchowego typu mumia (...) wartości 150 zł, kuchenki turystycznej, składanej, dwupalnikowej wartości 50 zł, butli turystycznej, trzykilogramowej wartości 100 zł,

dwóch fotelików turystycznych, składanych wartości 50 zł, stolika turystycznego, składanego wartości 50 zł, czajnika elektrycznego 0,5 l. wartości 70 zł, kwoty 288,39 zł znajdującej się na rachunku (...) nr (...) uczestnika w (...) SA, kwoty 28.773,00 zł znajdującej się na rachunku OFE (...) SA uczestnika kwoty 36.481,27 zł znajdującej się na subkoncie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. uczestnika

Uczestnik zatem otrzymał składniki majątku wspólnego o wartości 82.232,66 zł.

Wartość całego majątku wynosiła 271.251,67 zł (189.019,01 zł + 82.232,66 zł).

Mając na uwadze wynikający z art. 43 § 1 krio równy udział każdego z małżonków w majątku wspólnym wartość udziału każdej ze stron wynosiła 135.625,00 zł (271.251,67 zł : 2).

Stosownie do brzmienia art. 624 kpc należało orzec o wzajemnym wydaniu rzeczy ruchomych, które zostały przyznane stronom. W tym zakresie mając na uwadze, że strony mieszkają obecnie razem termin uprawomocnienia się orzeczenie wydaje się wystarczający do takiej czynności.

Osobno należało wskazać, że wnioskodawczyni domagała się zobowiązania uczestnika do wydania własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w G. przy ulicy (...) w dacie uprawomocnienia się orzeczenia (k. 635).

Uczestnik w tym zakresie natomiast podnosił, że jest w stanie opuścić mieszkanie w terminie 21 dni po otrzymaniu całej dopłaty (k. 673). Wskazywał, że musi posiadać środki umożliwiające zakup mieszkania, aby zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku zapewnić miejsce noclegowe dzieciom, potrzebny jest również czas na przewiezienie rzeczy osobistych.

W tym zakresie należało w całości podzielić oraz uwzględnić stanowisko uczestnika i w obowiązku wydaniu tego prawa należało określić wskazany przez niego termin.

W niniejszym postępowaniu zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik domagali się rozliczenia nakładów jakie ponieśli z majątku odrębnego na majątek wspólny lub odrębny.

Stosownie do art. 45§1 i 2 krio każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na majątek osobisty i jednocześnie przy podziale majątku wspólnego może domagać się zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił z ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Sąd zatem może dokonać rozliczenia tylko takich nakładów z majątku odrębnego o które strona wniesie i wykaże, że pochodzą z majątku odrębnego na majątek wspólny.

Wnioskodawczyni oraz uczestnik domagali się rozliczenia nakładów jakie ponieśli ze swoich majątków odrębnych na zakup opisywanego wyżej spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkaniowego (k. 3, 30).

Wnioskodawczyni podała, że przed zawarciem związku małżeńskiego była właścicielką lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w M. na Osiedlu (...), który sprzedała w dniu 8 lutego 2001r. za cenę 40.000 zł (akt notarialny k. 15 – 17).

Uczestnik podobnie podawał, że w dniu 27 listopada 2001r. za kwotę 25.000 zł sprzedał należący do niego lokal mieszkalny numer (...) położony w G. przy ulicy (...) (k. 30 – 31, akt notarialny k. 18 – 19). Nadto uczestnik wskazał , że za kwotę 1000 zł sprzedał stanowiący jego majątek osobisty samochód F. (...).

Uzyskane przez wnioskodawczynię oraz uczestnika kwoty zostały przeznaczone na zakup w dniu 2 lipca 2004r. za kwotę 85.000 zł spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego numer (...), położonego w G. przy ulicy (...) pozostające w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. (polecenie przelewu k. 11, akt notarialny k. 15 - 17).

Okoliczności te pozostawały pomiędzy stronami bezsporne. Nie ma wątpliwości, że przeznaczenie środków pochodzących ze sprzedaży składników majątku odrębnego na nabycie majątku wspólnego stanowi nakład z majątku osobistego na majątek wspólny i podlega w sprawie rozliczeniu zgodnie ze złożonymi wnioskami.

Wobec powyższego należało w niniejszym postępowaniu rozliczyć nakład wnioskodawczyni wynoszący kwotę 40.000 zł oraz nakłady uczestnika w wysokości 25.000 zł oraz kwoty 1.000 zł.

Uczestnik powinien zwrócić wnioskodawczyni kwotę 20.000 zł (40.000 zł : 2), natomiast wnioskodawczyni powinna zwrócić uczestnikowi kwotę 13.000 zł (26.000 zł : 2).

Wnioskodawczyni domagała się również rozliczenia nakładów poniesionych na zakup spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu w postaci otrzymanych od rodziców darowizn na łączną kwotę 15.000 zł (k. 82).

Uczestnik oponował temu wnioskowi i zaprzeczał aby darowizna taka miała miejsce. Na rozprawie w dniu 12 stycznia 2015r. wskazał wprost: „według mnie nie było takich darowizn, nic mi o nich nie wiadomo” (k. 149).

W tym zakresie przesłuchany został świadek E. G. (matka wnioskodawczyni – k. 229 - 230), która potwierdziła dokonanie wraz z mężem darowizn przeznaczonych na zakup mieszkania stron.

W sprawach o podział majątku , gdy strony pozostają w wyraźnym konflikcie Sąd bardzo ostrożnie ocenia zeznania świadków będących rodziną jednej ze stron. Wymagane są z natury dowody potwierdzające zeznania lub im zaprzeczające w postaci dokumentów lub zeznań innych świadków (nie powiązanych emocjonalnie i rodzinnie ze stronami) . W tej sprawie dowodami takimi nie mogły być złożone pisemne umowy darowizn (k. 84, 85). Obie zawierały daty 25 czerwca 2004r. przy czym jedna wskazywała wysokość darowizny na kwotę 7.000 zł i zawierała podpisy wnioskodawczyni oraz E. G., druga natomiast wskazywała kwotę 8.000 zł oraz podpisy wnioskodawczyni i W. G.. Z zeznań świadka E. G. wynika, że umowy te zostały sporządzone na potrzeby przedmiotowej sprawy w celu udowodnienia darowizn (k. 230). W tych okolicznościach nie mogą one w niniejszym postępowaniu dowodzić istnienia darowizn. Jednocześnie jednak nie stanowią dowodu, że darowizn takich nie było.

W sprawie Sąd oparł się na twierdzeniach uczestnika. W sprawie rozwodowej uczestnik bowiem w piśmie z dnia 14 kwietnia 2010r. stanowiącym odpowiedź na pozew o rozwód na okoliczność środków na zakup lokalu wskazywał sam : „ mieszkanie wspólne zostało zakupione po ślubie ze środków ze sprzedaży mieszkania Małżonki i mojego oraz oprocentowania i oszczędności. Pewną kwotę darowali nam Teściowie lecz na chwilę obecną nie potrafię określić – jaka, a Małżonka nie chce podzielić się ze mną posiadaną wiedzą, dokumentacją „ (z akt sprawy VI RC 562/10 Sądu Okręgowego w O. k. 20).

W dokumencie sporządzonym przez samego uczestnika i przez niego podpisanym, który nie powstał na potrzeby podziału majątku uczestnik wskazał, że darowizna miała miejsce.

W sprawie zatem Sąd ustalił, że zakup spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu w części został sfinansowany z darowizny rodziców wnioskodawczynie.

Oprócz jednak ustalenia czy doszło do darowizny należało w sprawie ustalić czy środki z niej pochodzące weszły do majątku osobistego wnioskodawczynie czy też do majątku wspólnego. W tym zakresie pismo uczestnika cytowane wyżej wskazuje, że darowizna weszła do majątku wspólnego. Słuchana w charakterze strony wnioskodawczynie potwierdziła to podając : „rodzice pomagali nam kupić mieszkanie w G. tj. darowali nam część pieniędzy – to byli moi rodzice. Tych środków nie zwracaliśmy moim rodzicom, gdyż to była darowizna” (k. 411).

W tej sytuacji należało przyjąć, że dokonana darowizna weszła do majątku wspólnego stron i nie mogła stanowić nakładu wnioskodawczynie z majątku osobistego na majątek wspólny. W tym zakresie żądanie wnioskodawczynie nie było zasadne i została oddalone.

Uczestnik domagał się natomiast rozliczenia nakładów jakie poniósł już po rozwodzie na samochód R. (...) w wysokości 1084 zł. Podnosił, że nakłady były konieczne, ponieważ zakupił opony i wymienił niezbędne filtry i oleje (k. 31). Nakłady te wykazane zostały fakturami VAT z dnia 17 kwietnia 2014r. oraz z dnia 4 kwietnia 2014r. (k. 35, 36).

Wnioskodawczynie oponowała temu żądaniu wskazując, że samochód jest wyłącznie przez uczestnika użytkowany i wobec tego to on powinien ponosić koszty związane z jego użytkowaniem (k. 39, 327).

W zakresie rozliczenia kosztów zakupu opon do samochodu R. (...) należy wskazać, że uczestnik z jednej strony podawał, że jest to nakład z jego majątku osobistego na majątek wspólny zaś z drugiej strony podawał, że do majątku wspólnego wchodzi jedynie cztery stalowe felgi wartości po 50 zł albowiem opony zakupione zostały już po prawomocnym orzeczeniu rozwodu (k. 67).

W tych okolicznościach skoro opony zakupione zostały po rozwodzie na co wskazuje faktura VAT z dnia 4 kwietnia 2014r. (k. 36) to nie weszły one do majątku wspólnego i podziałowi podlegają cztery stalowe felgi, co wskazano już wcześniej przy rozważaniu składu majątku wspólnego. Jednocześnie jednak zakup opon do samochodu użytkowanego wyłącznie przez uczestnika nie stanowi nakładu z jego majątku osobistego na majątek wspólny i nie może być w sprawie rozliczony. O. bowiem stanowią własność uczestnika.

Uczestnik domagał się kolejno rozliczenia kwoty jaką zapłacił z tytułu obowiązkowego ubezpieczenie OC auta R. (...) w wysokości 535 zł za okres od 4 listopada 2013r. do dnia 3 listopada 2014r. oraz kwoty 535 zł za 2015r. (k. 298).

Ponadto domagał się rozliczenia kosztów napraw na kwotę minimum 1000 zł (k. 298 - 324).

Kolejno uczestnik domagał się rozliczenia z tytułu ubezpieczenia OC auta łącznie kwoty 882 zł oraz kwoty 162 zł kosztów badania technicznego auta z instalacją (...) (k. 637). Jako dowód złożył kserokopie Polisy, dowód wpłaty oraz potwierdzenie badania w dowodzie rejestracyjnym (k. 640, 641).

Uczestnik domagał się również rozliczenia kosztów naprawy auta w wysokości 1.400 zł (k. 683). Na co złożył fakturę z dnia 29 października 2015r. (k. 686).

Idąc dalej uczestnik domagał się zwrotu od wnioskodawczynie kwoty 110 zł kosztów obowiązkowego ubezpieczenia OC (k. 694). Na co złożył dowód zapłaty kwoty 220 zł w dniu 6 lutego 2017r. (k. 695).

W tym zakresie wskazać należy, że po ustaniu wspólności majątkowej stron to uczestnik korzystał z auta z wyłączeniem wnioskodawczynie. Z tego tytułu wnioskodawczynie nie otrzymywała od uczestnika jakiegokolwiek odszkodowania. W tej sytuacji koszty związane z eksploatacją samochodu powinien ponosić uczestnik. Żądanie rozliczenia tych kosztów w sprawie podziału majątku wspólnego jako nakład z majątku osobistego na majątek wspólny nie jest zasadne i należało je oddalić.

Nie dotyczy to oczywiście kosztów ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Obowiązek zapłaty tego ubezpieczenia wynika z ustawy i jest związany z własnością pojazdu. W tej sytuacji należało rozliczyć poniesione z tego tytułu koszty. Uczestnik złożył jak wskazano wyżej żądanie rozliczenia z tego tytułu początkowo kwoty 1070 zł (535 zł + 535 zł) (k. 298), następnie kwoty 882 zł (k. 637) i dalej kwoty 220 zł (k. 694). Zapłata tych kwot przez uczestnika na rzecz ubezpieczyciela nie była kwestionowana przez wnioskodawczynię i nadto została potwierdzona wskazanymi wyżej dowodami wpłat. W tej sytuacji skoro uczestnik domagał się rozliczenia łącznie z tego tytułu kwoty 2.172 zł (1070 zł + 882 zł + 220 zł) to należało od wnioskodawczynie zasądzić kwotę 1086 zł stanowiącą połowę poniesionych nakładów (2.172 zł : 2).

Uczestnik w piśmie procesowym z dnia 22 lipca 2014r. domagał się rozliczenia kwot jakie otrzymała wnioskodawczynie z tytułu nadpłaty za ogrzewanie lokalu stron (k. 60). Żądanie to ponowił w piśmie z dnia 17 listopada 2015r. (k. 355).

Wnioskodawczynie natomiast wielokrotnie w czasie trwania postępowania domagała się rozliczenia nakładów ponoszonych przez strony z tytułu eksploatacji spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego po ustaniu wspólności małżeńskiej.

W piśmie z dnia 4 stycznia 2016r. wnioskodawczynie domagała się zasądzenie od uczestnika kwoty 449,68 zł z tytułu nie opłaconych kosztów utrzymania mieszkania (k. 383, 385). Dokonane przez siebie wpłaty oraz przez uczestnika wnioskodawczynie wykazała złożonymi dowodami wpłat (k. 384, 386 – 393).

W piśmie z dnia 23 maja 2016r. wnioskodawczynie domagała się rozliczenia za 2014r. kwoty 245,64 zł, za 2015r. kwoty 449,68 zł, za 2016r. kwoty 304,70 zł oraz rozliczenia opłatę TV w wysokości 87,73 zł (k. 500 - 503). Wpłaty wykazane zostały dowodami wpłat (k. 504 – 514).

W piśmie z dnia 28 października 2016r. wnioskodawczynie domagała się rozliczenia łącznie za 2014r. kwoty 254,64 zł , za 2015r. kwoty 449,68 zł , za 2016r. kwoty 628,51 zł. Łącznie stanowiło to kwotę 1323,83 zł (k. 626 - 628). Wpłaty dokonane przez wnioskodawczynię wykazane zostały dowodami wpłat (k. 629 – 632) oraz zaświadczeniem SM (...) w G. o nadpłacie w wyniku indywidualnego rozliczenia energii cieplnej za 2015r. (k. 633).

W piśmie z dnia 23 stycznia 2017r. wnioskodawczynie domagała się rozliczenia za 2016 niedopłaty uczestnika w wysokości 796,26 zł oraz za styczeń 2017r. w wysokości 77,66 zł (k. 657). Łącznie wnioskodawczynie żądała zasądzenie od uczestnika kwoty 1569,24 zł. Dokonane wpłaty wnioskodawczynie udokumentowała dowodami wpłat (k. 660 – 661, 666 – 676) oraz wyciągami z rachunku bankowego (k. 663- 665).

W piśmie z dnia 12 lipca 2017r. wnioskodawczynie domagała się z tego tytułu zasądzenie od uczestnika kwoty 1908,55 zł (k. 747 - 748). Dokonane wpłaty wykazała złożonymi rachunkami (k. 749 – 750).

Kolejno w piśmie z dnia 2 listopada 2017r. wnioskodawczynie domagał się zasądzenie od uczestnika kwoty 1.973,02 zł (k. 783 - 784). Dokonane wpłaty wykazała złożonymi dowodami wpłat (k. 785).

Ostatecznie w piśmie z dnia 14 listopada 2017r. wnioskodawczynie domagała się zasądzenie od uczestnika z tytułu niedopłaty w ponoszeniu kosztów utrzymania lokalu kwoty 2.223,02 zł (k. 787).

Uczestnik w odpowiedzi na żądania wnioskodawczynie podał, że domaganie się od niego zapłaty za dostarczenie sygnału telewizyjnego oraz internetowego jest próbą wyłudzenia (k. 636). Uczestnik oponował rozliczeniu wydatków związanymi z mediami. Podawał, że nie korzysta z telewizora (k. 543). W piśmie procesowym z dnia 6 lutego 2017r. wskazał: „oświadczam, że nie używam odbiornika TV, którego właścicielem jest powódka, a wszelkie inne twierdzenia powódki w tym temacie są próbą wyłudzenia ode mnie znacznych kwot” (k. 684).

W piśmie procesowym z dnia 6 lutego 2017r. uczestnik wniósł o rozliczenie opłat za media: „w najbardziej rzeczywistych, sprawiedliwych społecznie kwotach proporcjonalnych - na 4 zamieszkujące razem osoby: M. G., K. P. (1), G. P. (Syn stron), W. P. (Syn stron). M. G. powinna ponieść $\frac{3}{4}$ kwot rachunków za media od dnia ustania małżeńskiej wspólnoty majątkowej, ja – K. P. (1) $\frac{1}{4}$ w/w kwoty” (k. 684).

W piśmie z dnia 14 lutego 2017r. natomiast uczestnik wnosił aby rozliczenie kosztów wywozu śmieci za lata 2014r – 2017 dokonane zostało w proporcjach $\frac{3}{4}$ wnioskodawczynie oraz $\frac{1}{4}$ uczestnik. Podnosił on, że płacąc alimenty opłaca już połowę kosztów utrzymania. Wskazał: „obecnie dwa razy ponoszę tę samą opłatę: raz w czynszu spersonalizowany koszt wywozu śmieci, drugi raz we wnoszonych alimentach. To społecznie, logicznie i ekonomicznie nieuzasadnione podwójne wnoszenie opłat” (k. 693).

Na rozprawie w dniu 2 sierpnia 2017r. uczestnik żądaniem rozliczenia w proporcjach objął należności za wodę, gaz i prąd. Podał on: „wnoszę o podział kosztów mediów: ja w proporcji $\frac{1}{4}$, a wnioskodawczynie w proporcji $\frac{3}{4}$, te proporcje są adekwatne do ilości osób. Powódka otrzymuje ode mnie alimenty na utrzymanie dzieci i powinna opłacić też media: wodę, gaz, prąd. Powódka otrzymuje ode mnie po 500 zł alimentów na dziecko. Powódka powinna płacić w proporcji $\frac{3}{4}$ gdyż otrzymuje ode mnie pieniądze na utrzymanie dzieci” (k. 751v).

W zakresie tych żądań Sąd miał na uwadze, że od ustania wspólnoty majątkowej małżeńskiej do chwili orzekania wnioskodawczynie oraz uczestnik wraz z dwójką małoletnich dzieci zamieszkiwali w lokalu mieszkalnym będącym spółdzielczym własnościowym prawem stanowiącym majątek wspólny. Zarówno wnioskodawczynie jak i uczestnik zobowiązani są do ponoszenia kosztów utrzymania lokalu. Z uwagi na równe udziały w majątku wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną strony ponoszą po połowie (art. 207 kc). Żądanie ustalenia innych udziałów w wydatkach pozbawione jest podstawy prawnej. Sprawa również nie dotyczy zakresu obowiązku do świadczeń alimentacyjnych (art. 135 § 1, 2, 3 krio).

Wskazać także należy, że ponawiane przez uczestnika twierdzenie, że nie korzysta z telewizora pozostają w całkowitej sprzeczności z dopuszczonymi jako dowód nagraniami uczestnika wskazującymi wprost, że z telewizora korzysta. Dowód z nagrania został przez Sąd dopuszczony albowiem nie zawiera on jakichkolwiek wypowiedzi stron, w szczególności strony nie wiedzącej o nagrywaniu. Nie ma w tej sytuacji wątpliwości, że uczestnik powinien również ponosić koszty związane z dostarczaniem sygnału telewizyjnego.

W zakresie żądania uczestnika rozliczenie nadpłat powstałych po rozliczeniu kosztów energii cieplnej Sąd oparł się na Zaświadczeniu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. z dnia 30 października 2015r. o rozliczeniu energii cieplnej i zwrocie za 2013 rok kwoty wynoszącej 314,75 zł oraz za 2014 rok kwoty wynoszącej 625,12 zł na poczet bieżących opłat (k. 347 oraz na piśmie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. o nadpłatach i czynszach za 2016 oraz do marca 2017r. (k. 716 – 716v). Z pisma wynika wprost, że nadpłaty nie były fizycznie zwracane lecz księgowane jako zmniejszenie należności za następny okres płatności.

Brak jest zatem podstaw aby z tytułu nadpłat zasądzać od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika jakiegokolwiek kwoty. Oczywiście jednak nadpłaty te powinny zostać uwzględnione przy rozliczeniach stron.

Poza sporem było w sprawie, że opłaty były dokonywane przez wnioskodawczynie i pochodziły w części z jej środków i w części z sum otrzymanych od uczestnika. Dokonane wpłaty na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej zostały wykazane złożonymi dowodami wpłat podobnie jak wpłaty dokonane przez uczestnika na rzecz wnioskodawczynie. Dowody te zostały przytoczone wyżej przy omawianiu pism wnioskodawczynie. Okoliczności te oraz złożone dowody nie były

kwestionowane przez uczestnika. Wskazać natomiast należy, że w piśmie z dnia 2 listopada 2017r. wnioskodawczyni wskazała, że za miesiąc listopad 2017r. uczestnik tytułem kosztów utrzymania spółdzielczego prawa zapłacił kwotę 250 zł i domagała się zasądzenia od uczestnika kwoty 1.973,02 zł (k. 783 - 784). Natomiast w piśmie z dnia 14 listopada 2017r. wnioskodawczyni wskazała, że uczestnik kwoty 250 zł nie uiścił i domagała się zasądzenia od uczestnika z tytułu niedopłaty w ponoszeniu kosztów utrzymania lokalu kwoty 2.223,02 zł (k. 787). W tym zakresie uczestnik nie zajął stanowiska zatem Sąd przy braku inicjatywy dowodowej wnioskodawczyni nie uwzględnił zmiany jej stanowiska.

Jak wynika z tych dowodów za 2014r. łącznie opłata obejmująca czynsz, wodę, energię, gaz, media wynosiła 7091,28 zł. Przy udziale w majątku wspólnym wynoszącej po połowie odpowiedzialności za te koszty wynosi po 3.545,64 zł. Wnioskodawczyni poniosła koszty wynoszące 3.791,28 zł, natomiast uczestnik 3.300 zł. W tej sytuacji uczestnik zapłacił mniej niż wnioskodawczyni o kwotę 245,64 zł.

Za 2015r. za łącznie opłata wynosiła kwotę 6.799,37 zł z czego wnioskodawczyni zapłaciła 3.849,37 zł, natomiast uczestnik kwotę 2.950 zł. Odpowiedzialność każdej ze strony zamyka się kwotą 3.399,68 zł. W tych okolicznościach uczestnik zapłacił mniej niż wnioskodawczyni o kwotę 449,68 zł.

Za 2016r. za łącznie opłata wynosiła kwotę 6.892,53 zł z czego wnioskodawczyni zapłaciła 4.242,53 zł, natomiast uczestnik kwotę 2.650 zł. Odpowiedzialność każdej ze strony zamyka się kwotą 3.446,26 zł. W tych okolicznościach uczestnik zapłacił mniej niż wnioskodawczyni o kwotę 796,26zł.

Za okres jedenastu miesięcy 2017r. łącznie opłata wynosiła kwotę 6.462,89 zł z czego wnioskodawczyni zapłaciła 3.962,89zł, natomiast uczestnik kwotę 2.750 zł. Odpowiedzialność każdej ze strony zamyka się kwotą 3.231,44 zł. W tych okolicznościach uczestnik zapłacił mniej od wnioskodawczyni o kwotę 481,44zł.

Łącznie uczestnik z tego tytułu uczestnik zapłacił mniej niż wnioskodawczyni o kwotę 1.973,02 zł (245,64 zł + 449,68 zł + 796,26zł + 481,44zł).

Nakłady wnioskodawczyni z majątku odrębnego na majątek wspólny wyniosły łącznie 41.973,02 zł (40.000 zł + 1.973,02 zł). Uczestnik powinien zwrócić połowę tej kwoty wynoszącą 20.986,51 zł (41.973,02 zł : 2).

Nakłady uczestnika z majątku odrębnego na majątek wspólny wyniosły natomiast łącznie kwotę 28.172 zł (25.000 zł + 1000 zł + 2.172 zł). Wnioskodawczyni powinna zatem zwrócić uczestnikowi połowę tej kwoty wynoszącą 14.086 zł (28.172 zł : 2).

W tej sytuacji z tytułu rozliczenia nakładów z majątku odrębnego na majątek wspólny uczestnik powinien zapłacić wnioskodawczyni kwotę 6.900,51 zł (20.986,51 zł - 14.086 zł).

W sprawie oprócz wskazanych i omówionych wniosków złożone były również inne żądania wymagające omówienia w uzasadnieniu.

Uczestnik domagał się przyznania mu odszkodowania w wysokości 1.000 zł za bezprawne podłączenie i korzystanie z multimediiów, bez wymaganej zgody uczestnika (k. 684).

Uczestnik domagał się również od wnioskodawczyni oryginału umowy notarialnej ze sprzedaży swojego mieszkania (k. 60).

Ponadto domagał się od wnioskodawczyni zwrotu z auta S. zestawu kluczy samochodowych w granatowej zamkniętej saszetce po zestawie lakierów do włosów (k. 60). Wskazywał, że zestaw ten nie jest wyposażeniem fabrycznym auta. Jest to komplet z motocykli marki M. (...) /1, (...) 350 oraz (...). Podawał, że większość kluczy jest stara, pomalowana przez uczestnika i jego ojca farbą olejną na kolor zielony i czerwony, część jeszcze produkcji radzieckiej. Stanowią one pamiątkowe prezenty z lat 1988 – 2000 od ojca uczestnika.

Uczestnik domagał się wydania przez wnioskodawczynię gazowego katalitycznego ogrzewacza pomieszczeń wraz z dużą butlą gazową „11 kg” (k. 60). Uczestnik wskazał, że przedmioty te były jego własnością i zostały nabyte jeszcze w 1995 lub 1996 roku.

Uczestnik domagał się ukaranie wnioskodawczyni za składanie nieprawdziwych zeznań dotyczących autorstwa pracy magisterskiej (k. 524).

Uczestnik domagał się również wyjaśnieniem „sprawy zakupu przez M. G. posesji – działki wraz z domkiem nad J. T. w miejscowości S. koło R.” dokonanej już po ustaniu wspólności majątkowej (k. 742).

Rozważając wskazane roszczenia należy wskazać, że na początku niniejszego uzasadnienia przytoczone zostały już przepisy regulujące zakres sprawy o podział majątku wspólnego. Sprawy te dotyczą składu majątku małżeńskiego na chwilę ustania wspólności majątkowej. W realiach niniejszej sprawy jest to dzień uprawomocnienia się wyroku rozwodowego (25 lutego 2014r.). Przedmiotem postępowania, co już podkreślono nie jest rozliczenie wszystkich składników czy środków finansowych, które kiedykolwiek wchodziły do majątku w czasie trwania związku małżeńskiego. Przedmiotem postępowania nie są również objęte rzeczy stanowiące majątek osobisty, nie wchodzące zatem do majątku wspólnego bez względu na to czy zostały nabyte przed czy po zawarciu związku małżeńskiego. Poza zakresem sprawy o podział majątku wspólnego pozostaje kwestia autorstwa pracy magisterskiej oraz ewentualnego odszkodowania.

Wobec powyższego żądania wskazane wyżej należało oddalić nie mogły być one przedmiotem niniejszego postępowania.

Wskazany natomiast wyżej sposób podziału majątku wspólnego powoduje konieczność nałożenia na wnioskodawczynię obowiązku dopłaty (art. 212 § 1kc).

Otrzymała on jak wskazano już wyżej własność składników o wartości 189.019,01 zł.

Uczestnik natomiast otrzymał składniki majątku o wartości 82.232,66 zł.

Wartość całego majątku wynosiła 271.251,67 zł (189.019,01 zł + 82.232,66 zł).

Mając na uwadze wynikający z art. 43 § 1 krio równy udział każdego z małżonków w majątku wspólnym wartość udziału każdej ze stron wynosiła 135.625,83 zł (271.251,67 zł : 2).

Uczestnikowi zatem przysługuje dopłata w wysokości 53.393,17 zł albowiem przy wartości udziału 135.625,83 zł otrzymał składnik wartości 82.232,66 zł (135.625,83 zł - 82.232,66 zł).

82.232,66 zł .

Z uwagi natomiast na ustalone w niniejszej sprawie nakłady, które zobowiązany jest zapłacić na rzecz wnioskodawczyni uczestnik należało uwzględnić je przy przeprowadzanych rozliczeniach. Wnioskodawczyni powinna zapłacić zatem uczestnikowi kwotę 46.492,66 zł tytułem dopłaty oraz rozliczenia nakładów.

„ W myśl utrwalonego orzecznictwa oznaczenie sposobu i terminu uiszczenia spłat powinno być dokonane przez sąd z urzędu, przy czym należy zbadać i rozważyć sytuacje uczestników obciążonych spłatami i uprawnionych do spłat „ (Stanisław Rudnicki Komentarz do Kodeksu Cywilnego ... str. 234).

W sprawie kwota spłaty nie jest wysoka. Wnioskodawczyni wykonuje stałą pracę i osiąga z tego tytułu dochody około 2.600 zł netto miesięcznie ponadto na rozprawie w dniu 6 czerwca 2016r. zadeklarowała gotowość jednorazowej spłaty (k. 520v). Bez wątpienia w tej sytuacji wskazany termin 3 miesiące od uprawomocnienia się orzeczenia jest wystarczający na zebranie potrzebnych środków, chociażby w drodze kredytu, zważywszy ,iż sprawa trwa już jakiś czas

i wnioskodawczyni powinna była się liczyć z koniecznością dokonania dopłaty. Z drugiej natomiast strony uczestnik może liczyć na spłatę w nieodległym dla niego terminie.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 520 §1 oraz 2 kpc. Początkowo wnioskodawczyni i następnie uczestnik korzystali z dobrodziejstwa zwolnienia od kosztów sądowych w określonym w postanowieniach zakresie. Na podstawie art. 108 § 1 kpc należało w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji rozstrzygnąć także o kosztach. W tym zakresie jak wskazano wyżej wnioskodawczyni zatrudniona jest w Szkole Policealnej im. H. C. w G. osiągając wynagrodzenie w wysokości około 2.600 zł netto miesięcznie plus wynagrodzenie za nadgodziny. Uczestnik pracuje w Szkole Podstawowej w B. i osiąga dochód w wysokości około 3.500 zł netto miesięcznie plus dodatek wiejski w wysokości 200 zł. Posiadają oni stałą pracę oraz stałe dochody. Sprawa trwała od 14 marca 2014r. i strony powinny były liczyć się z koniecznością poniesienia kosztów. W szeregu pismach uczestnik wykazywał, że wnioskodawczyni niezasadnie została zwolniona od kosztów i jest w stanie je ponieść. Osiąga ona mniejsze dochody niż uczestnik zatem nie ma wątpliwości, że także uczestnik jest w stanie koszty takie ponieść. W sprawie opłata sądowa wynosi 1.000 zł oprócz tego poniesione zostały przez Skarb Państwa (kasa Sądu Rejonowego w G.) koszty opinii biegłych w wysokości 1.454,95 zł oraz 1549,80 zł i 106,73 zł (k. 120, 474). Ponadto poniesione zostały koszty uzyskania informacji z banków w wysokości 80 zł i 25 zł (k. 192,289). Łącznie koszty wyniosły zatem kwotę 4.216,48 zł (1.454,95 zł +1549,80 zł + 106,73 zł + 80 zł + 25 zł).

Od wnioskodawczyni oraz uczestnika należało w tej sytuacji nakazać pobrać kwoty po 2.108,24 zł (4.216,48 zł : 2).

Pozostałe koszty postępowania natomiast strony powinny ponieść we własnym zakresie.

Z przedstawionych wyżej powodów należało orzec jak w postanowieniu.